

Б 4641

1924

кн. 1

БИБЛЕЙСКИ УРОЦИ

ето отъ 1. Януарий до 26. Мартъ 1927. година

ДЕЯНИЯТА на АПОСТОЛИТЪ

НАР. БИБЛИОТЕКА-ШУМЕН

ДЕПОЗИТНИ

1927

№ 344

Пров. 1957 г.

„А тѣ излѣзоха и проповѣдваха на всѣ-
къде, като съдействи-
ваше Господъ и пот-
върдяваше словото си
съ знаменията, които
следваха“.

Марка : 16, 20.

Дарбитъ отъ 26 мартъ (13 сѣбота) сѣ
опредѣлени за новозапочваща работа
по цѣлия свѣтъ.

ХРИСТИЯНСКО АДВЕНТНО ОБЩЕСТВО
София, ул. „Солунъ“ 49

Нуждаемъ се не отъ минутна пауза въ Неговото присъствие, но отъ лична връзка съ Христа, да бъдемъ винаги съ него“.

„Възпитание“ стр. 261.

* * *

Привилегия е да подобримъ работата въ новозаетитѣ полета като направимъ 13-та сжбота день на столевки. За да достигнемъ целъта, сжботното ни училище трѣбва да даде толкова столевки, колкото члена то има.

* * *

Нека сжботноучилищнитѣ уроци не се учатъ сжбота сутринъта съ бързъ погледъ върху текста на урока, но грижливото изучаване на урока нека започне сжбота слѣдъ обѣдъ и се повтаря всѣки день презъ седмицата.“

„Възпитание“ стр. 251. 252

* * *

„Небеснитѣ ангели дълго време сж чакали църковнитѣ членове да се съединятъ съ тѣхъ въ голѣмата работа, която трѣбва да бжде извършена. Тѣ чакатъ за васъ.“ „Свидетелства“ томъ 9, стр. 47. 48.“

* * *

Преди 27 години нашитѣ сжботни училища даваха на мисиитѣ 1,000 долара (137,000 лв.) седмично; презъ последнитѣ две години тѣ сж давали около 32,000 долара (4,384,000 лв.) седмично или надъ 6,000 долара (822,000 лв.) дневно.

Урокъ 1. Проповѣдничеството на Савла и Петра.

I Януарий 1927.

Урокъ: Деян. 9, 23—43.

Златенъ стихъ: Галат. 1, 23.

Въведение.

Време: Сигурно 40 год. следъ Христа. Това бѣше скоро, следъ визитата на Павла въ Ерусалимъ следъ

3 годишната му почивка въ Арабия. (Гал. 1: 17—21) презъ 39 и 40 год. следъ Христа, Петроний, управителя на Сирия, причиняваше голѣмъ ужасъ на Юдеитѣ при стремежа си да сложи статуята на императора Галигула въ храма на Ерусалимъ. И затова Юдеитѣ бѣха. толкова заети, щото изглежда че не сж имали време да взематъ участие въ гонението на християнитѣ. Това може би е причината за почивката на която се радваше църквата, за която се говори и въ Деян. 9: 31.

Преди това време на почивка за църквата, гонението бѣше станало толкова ужасно че Павелъ не можеше да продължи работата си въ Дамаскъ. Единъ небесенъ пратеникъ го помоли да остави града за известно време: и той отиде въ Арабия, кждето намери едно сигурно убежище.

„Тукъ въ уединението на пустинята, Павелъ имаше случай за тихо изучаване и размишление. Той си спомни миналата опитностъ и се покая. Той търсѣше Господа съ всичкото си сърдце, не си почина докато не се увѣри, че покаянието му бѣ прието и греха му простенъ. Той копнѣеше за увѣрението, че Исусъ ще бжде съ него при приближаващото проповѣдничество. Павелъ изпразни сърдието си отъ всички предразсѣдъци, отъ които бѣше сформирована душата му дотогава, и получи сега нареждане отъ Духа на истината. Исусъ общуваше съ него и го затвърди въ вѣрата, както го обсипа съ богата мъдростъ и благодать.“ Деяния на Апостолитѣ“ стр. 125, 126.

Следъ това Савелъ се върна въ Дамаскъ и се опита да продължи работата си както се докладва въ този урокъ.

Разпредѣление за ежедневно изучване:

1. (сжбота) Прочети въведението и текста на урока. Изучвай златния стихъ всѣки день.

2. (недѣля) Изучи въпроси 1—3. Забележи какъ Божието провидение ръководи политическитѣ събития, за да даде миръ и покой на църквата, както се показва въ урока.

3. (понеделникъ) Изучи въпроси 4—8. Размисли добре забележката на 5 въпросъ.

4. (вторникъ) Изучи 9—10 въпроси и забележкитѣ.

5. (срѣда) Изучи 11—13 въпроси.

6. (Четвъртъкъ) Изучи въпроси 14, 15 и забележката.

7. (петък) Повтори урока. Размисли главните точки. Питай въпроси отъ цѣлия урокъ. Разгледай въпроситѣ подъ заглавието: „лично обсъждане“.

Урокътъ.

1. Когато Юдейтѣ не можаха да устоятъ срещу мъдростъта и силата на Савловата проповѣдь какво предприеха да направятъ? Деян. 9 : 23.

Забележка: — „Следъ като се минаха много дни“ безъ съмнение се отнася за 3-тѣ години, които Павелъ прекара въ Арабия. Гал. 1 : 17—21.

Характера и ефекта на Савловата проповѣдь бѣше както тѣзи на Стефана. Деян. 6 : 9—15.

2. Колко постоянни бѣха враговетѣ на Савла въ плановѣтѣ си за убиването му? Стихъ 24.

3. До що прибѣгнаха ученицитѣ за да освободятъ Савла отъ неприятелитѣ му? Стихъ 25.

Забележка: — „Савелъ се укрѣпяваше повече и надпираше Юдейтѣ, които живѣеха въ Дамаскъ, като доказваше, че той е Христосъ (стихъ 22). Сега той не проповѣдва весело както по-рано (стихъ 20), той доказва. И той върши това съ такова чудно изкуство, че Юдейтѣ отначало се забъркаха, следъ това се ядосаха. По-предишния имъ герой стана сега тѣхенъ врагъ. Ученицитѣ бѣха се научили да бѣгатъ отъ Савла. Сега тѣ го спускатъ презъ нощъ съ кошче презъ стената и той си отива. Така започва усърдното проповѣдничество на мъжа за когото се казва че е избранъ инструментъ за езичници, царе и евреи . . .

. . . Той имаше своето известие и то имаше неговото цѣло сърдце . . . Павелъ не се нуждеше отъ светлина отъ апостолитѣ отъ какъ божественото откровение завладе така напълно интереса и вниманието му“. — „Живота и учението на Павла“. Garvie ст. 33.

4. Когато Савелъ достигна Ерусалимъ, какъ бѣше той посрещнатъ отъ ученицитѣ които живѣеха тамъ? Стр. 26.

Забележка. „Тѣ бѣха чули за неговото чудно обръщание, но понеже той веднага замина за Арабия, и тѣ не чуа нищо опредѣлено за него, тѣ не вѣрваха слуха за великото му промѣнение“, — „Духа на пророчество“, томъ 3 стр. 320.

5. Какъ се увѣриха ученицитѣ отъ Ерусалимъ въ истиността на Савловото обръщане? Стихъ 27.

Забележка: — „Апостолитѣ не се съмняваха повече; тѣ не можеха да се съпротивляватъ на Господа. Петъръ и Яковъ които бѣха единственитѣ апостоли въ Ерусалимъ по онова време, подадоха братска рѣка на нѣкогашния ужасенъ гонителъ на тѣхната вѣра; сега той бѣше толкова почитанъ и обичанъ, колкото ужасенъ и страшенъ бѣше по-рано. Тукъ се срещнаха двама велики характера на новата вѣра: — Петъръ, единъ отъ избранитѣ последователи, които Христосъ избра когато бѣше на земята, и Павелъ единъ фарисей, който следъ възнесението на Исуса срещна последния лице съ лице и говори съ него; той видѣ въ видение него и работата му на небето. „Духъ на пророчество“ томъ 3 стр. 321.

6. Какъ бѣше прието Павловото свидѣтелство въ Ерусалимъ? Стихове 28, 29.

7. Колко голѣма бѣше любовта на апостола за тѣзи които търсеха живота му? Римл. 9:1—3.

Забележка: — Апостола доброволно би далъ живота си ако съ това тѣ биха били доведени до истината . . . Той бѣше взелъ такова активно участие при убиването на Стефана че дълбоко желаше да омие петното съ смѣло защищаване истината, която костваше живота на Стефана. Подлостъ е, смѣташе той да избѣга отъ Ерусалимъ.

8. Когато Павелъ стоеше въ Ерусалимъ какво божествено известие му се изпрати? Деян. 22:17, 18.

9. Какъ бѣше избавенъ апостола отъ заговора на Юдеитѣ въ Ерусалимъ? Деян. 9:30.

Забележка: — „Когато братята узнаха за Павловото видение и грижата, която Господъ е ималъ за него, тѣ се загрижиха за живота му, защото съзнаха, че той е единъ избранъ инструментъ Божий да разнася истината на езичниците. Тѣ побързаха да го изведатъ тайно отъ Ерусалимъ, понеже се страхуваха отъ съзаклятието на Юдеитѣ“.

10. Какво политическо събитие се случи по времето на Савловото отстранение отъ Ерусалимъ? Стихъ 31. (Вижъ първия параграфъ отъ „Въведението“).

11. По коя поржчка Петъръ бѣ изпратенъ да проповѣдва? Лука 9:2; 10:9.

12. Кжде работѣше сега Петъръ? Какъвъ случай на болестъ обърна вниманието му въ Лида? Деян. 9:32, 33.

13. Какъ се откри обещаната сила при този случай? Какъвъ ефектъ направи това на хората? Стихове 34, 35.

14. Какъ се откри обещаната сила при Петровото проповѣдничество въ Иопия? Стихове 36—41.

15. До кжде се разчу това чудо? Какъвъ ефектъ направи то на хората? Като остана за известно време тамъ у кого стоеше Петъръ? Стихове 42, 43.

Забележка. — „Христосъ очаква щото небесния редъ, небесния планъ на управление и небесната божествена хармония да владѣятъ въ църквата му на земята. Така той се прославя въ народа си. Чрезъ него слънцето на правдата ще свѣти съ голѣмъ блѣсъкъ въ свѣта. Христосъ е далъ на своята църква много улеснения. Той иска да получи слава, отъ своето спасено и изкупено притежание. Той е далъ на народа си способности и благословения за да представятъ тѣ неговото богатство. Църквата снабдена съ правдата Христова, е склада, въ който трѣбва напълно да се откриятъ неговата благодать, богатството на неговата милость и любовь. Христосъ гледа на своитѣ хора, на чистотата и съвършенството имъ, — като на награда за неговото смирение и допълнение на неговата слава.“
„Желанието на вѣковетъ“ стр. 680.

Лично обсъждане.

Дали сжщото дълбоко покаяние и обмисляне, отъ моя страна би ми дало сжщата сила каквато се откри въ живота на Павла и Петра?

Какво ме учи урока за значението на време на почивка отъ шума на ежедневната работа и общение съ Господа?

Урокъ 2 — Корнелий и Петъръ.

8 Януарий 1927.

Урокъ : Деян. 10 : 1—23.

Златенъ стихъ : Деян. 10 : 4.

Въведение.

Кесария на брѣга на Средиземно море бѣше около 30 мили на северъ отъ Йопа, единъ езически градъ и политическа столица на Юдея. Йопа, сега нареченъ Яфа е още днесъ единъ важенъ градъ въ Палестина. За да разберемъ обстоятелствата на този урокъ не трѣбва да забравимъ дълбоката умраза на евреитѣ къмъ езичницитѣ. Никой благороденъ евреинъ не влиза въ дома на езичникъ нито влиза въ нѣкоя социална връзка съ него. Единъ отъ най-голѣмитѣ въпроси, които първата църква имаше да реши бѣше даване достѣпъ на езичницитѣ до привилегиитѣ на евангелието.

Разпредѣление за ежедневно изучаване.

1. Прочети „Въведението“ и текста на урока. Изучавай златния стихъ всѣки день.
 2. Изучи 1—4 въпроси и забележкитѣ.
 3. Изучи 5—9 въпроси и забележкитѣ.
 4. Изучи 10—14 въпроси и забележката.
 5. Изучи 15—17 въпроси.
 6. Отговори на въпроситѣ въ урока.
 7. Повтори главнитѣ точки на урока и забележкитѣ.
- Разкажи урока като всѣки членъ на семейството вземе участие. Обсжди въпроситѣ отъ „лично обсъждане.“

Урокътъ.

1. Съ кое лице ни запознава първия стихъ на този урокъ? Деян. 10 : 1.

Забележка. — Римския стотникъ командуваше група отъ 100 войници, 60 такива групи образуваха римския легионъ състоящъ се отъ 6000 мъже. „Стот-

никътъ носѣше бастунъ отъ лозова прѣчка като знакъ за отличие. Имаше различни чинове между стотниците — Библейска енциклопедия на Барнесъ. Статия „Стотникъ“.

2. Какво се казва за характера на този офицеръ? Стихъ 2.

Забележка. — „Корнелий изглежда да е билъ отъ този класъ хора . . . които сж общували толкова много съ Юдеи, че сж се убедили най-сѣтне въ истиността на тѣхната религия. Тѣ почитаха истинския Господъ, запознати бѣха съ стария заветъ и пазѣха различни еврейски обичаи, като напр. часоветъ имъ за молитва и други неща.“ Сжщо тамъ статия „Корнелий“.

3. При кои обстоятелства този добъръ мжжъ получи успокоително известие отъ Господа? Какво бѣше известието? Стихове 3, 4.

Забележка. — Молитвата е свързката между душата и Господа.

4. При кого изпрати Господъ Корнелия за свѣтлина и поучение? Колко опредѣлено бѣха дадени инструкции? Стихове 5, 6.

Забележка. — „Ангела се откри на Корнелия, когато той се молѣше. . . Яснотата на упжтването въ което се дава и занятieto на мжжа у когото Петъръ пребивава доказва че небето е запознато съ историята и занятieto на хора отъ всѣко стѣпало въ живота. Богъ е фамилияренъ съ опитноститѣ и работитѣ на смирения работникъ, така както съ тѣзи на властващия царь. . .

„Така Господъ съобщи за евангелието и организираната си църква. На ангела не бѣ дадено да разправи на Корнелия историята за кръста. Единъ чловѣкъ, сжщъ както самия стотникъ, човѣкъ съ изкушения и слабости, трѣбваше да му каже за разпнатия и възкрѣсналъ Спасителъ“. — „Деяния на апостолитѣ“ стр. 133, 134.

5. Какъ отговори Корнелий на упжтванията на ангела? Стихове 7, 8.

6. До какъвъ видъ човѣкъ бѣше изпратенъ Корнелий за свѣтлина и упжтвания? Стихъ 9.

Забележка. — Господъ знае въ коя кжща, улица и градъ живѣятъ чадата му. Той знае кога и кжде тѣ се молятъ. (Вижъ Деян. 9: 11). На Корнелий, „който

се молѣше Богу непрестанно“ и на Петра, който „възлѣзе на кѣщата отгоре да се помоли“ се дадохъ тѣзи две видения за които се говори въ урока.

Когато Данаилъ се молѣше, тогава му се показва съня на Навоходуносора и тълкованието му“.

7. Какво видение се даде на Петра при този слу-
чай? Стихове 10—12.

8. Каква заповѣдь дойде до него въ свръзка съ
видението? Стихъ 13.

9. Какво отговори Петъръ на заповѣдта?
Стихъ 14.

Забележка. — „Въпреки, че Корнелий бѣше римлянинъ, той се запозна съ вѣрния Господъ. Той бѣше покоренъ на божията воля, и му служеше съ вѣрно сърце. Той не бѣше свързанъ съ Юдеитѣ, но бѣше запознатъ съ тѣхъ и покоренъ на моралния законъ. Той не бѣше обрязанъ, нито взимаше участие въ жертвоприносителнитѣ дарби; и затова той се считаше отъ Юдеитѣ като нечистъ. Той подкрѣпваше Юдеитѣ съ щедри дарения, наблизо и далечъ той бѣше познатъ за добродетелнитѣ си дѣла. Праведния животъ му бѣше спечелилъ добро име между юдеи и езичници.“ — „Духъ на пророчество“ томъ 3, стр. 324, 325.

10. Съ какви думи се повтори заповѣдта до Петра три пѣти? Стихове 15, 16.

11. Какъ разбра Петъръ значението на видѣнието?
Стихъ 28.

Забележка. — „Съ видението за плащеницата и нейното съдържание, той трѣбваше да разбере че чрезъ Христа езическитѣ страни ставатъ сѣщо съучастници на благословенията и привилегиитѣ, които иматъ юдеитѣ и ще бждатъ облагодетелствувани като тѣхъ. Нѣкои мислятъ, че това видение иска да покаже, че Господъ отнема забраната си отъ ползване съ нечисти животни; и затова свинското месо може да се яде. Но това е много погрешно тълкование, и противоречи на духовното значение на видението“. — *Сжщо тамъ стр. 327, 328.*

12. Когато Петъръ гледаше видението кои посетители питаха на вратата за него? Стихове 17, 18.

13. Какво друго упѣтване получи Петъръ когато още размишляваше по видението? Стихове 19, 20.

14. Когато Петъръ срещна стотника, какво каза той за себе си? Какво ги попита той? Стихъ 21.

15. Какво отговориха известителитъ? Стихъ 22.

16. Какво гостоприемство показа Петъръ на посетителитъ си преди да отиде съ тѣхъ при стотника? Стихъ 23.

17. Какъ ни показва този урокъ, че Господъ почита покорството на неговитъ заповѣди?

Лично обсъждане.

Дали познанието на Бога, чрезъ молитва, ще ме ръководи въ време на нужда?

Какво може да ми пречатствува да изпълня Господния планъ?

Урокъ 3 — Евангелието дадено на езичниците.

15 Януарий 1927 г.

Урокъ: Деян. 10:24—48.

Златенъ стихъ: Деян. 10:34.

Въведение.

Като отговоръ на усърдната молба на Корнелиевитъ вестители, Петъръ остава Йопа съ 6,000 еврейски братя и отпътува въ Кесария, кждето пристигна на другия день.

Разпредѣление за ежедневно изучаване.

1. Прочети „Въведението“ и текста на урока. Повтаряй златния стихъ всѣки день.

2. Изучи 1—3 въпроси и забележките.

3. Изучи 4—9 въпроси и забележките.

4. Изучи 10—15 въпроси и забележките.

5. Изучи 16—18 въпроси и забележките.

6. Отговори на всичките въпроси отъ урока.

7. Повтори главните точки на урока. Разкажи урока, като всеки членъ на семейството вземе участие. Разгледай въпроситъ подъ заглавието: „Лично обсъждане“.

Урокътъ.

1. Кога пристигна Петъръ и придружителитъ му въ Кесария? Деян 10:24.

2. Какъ бѣше поздравенъ Петъръ отъ Корнелия? Стихъ 25.

Забележка. „Когато Петъръ влѣзе въ дома на езичника, Корнелий не го прие като единъ обикновенъ посетителъ, но като единъ небесенъ гостъ пратенъ му отъ Бога. . . Корнелий благовѣщъ предъ апостола, който му бѣ показанъ отъ Господа, падна на нозетъ си и му се поклони“. — „Духъ на пророчество“ томъ 3, стр. 329.

3. Какво отговори Петъръ на Корнелиевитъ почитания? Стихъ 26.

Забележка. — „Петъръ се отдръпна ужасенъ при тази постѣпка на стотника изправи го и му каза: „Стани, самъ азъ съмъ чловѣкъ . . . Ако Петъръ имаше властта и длъжността, която римската църква му предписва, той би по-скоро подстрекалъ отколкото отблъсналъ постѣпката на Корнелия. Тѣй нареченитъ замѣстници на Петра искатъ да имъ се кланятъ даже и императори, а самия Петъръ не се считаше за нищо друго освенъ единъ блуждающъ, грѣшенъ чловѣкъ“. Сжщо тамъ стр. 329.330.

4. Какво намѣри Петъръ въ кжщата на Корнелия? Стихъ 27.

5. Съ кои думи се обърна Петъръ къмъ присѣстващитъ? Стихове 28, 29.

6. Какъ обясни Корнелий защо е изпратилъ да викатъ Петра? Стихове 30—32.

Забележка. — „Колко грижливо е действувалъ Господъ за да премахне Петровитъ предрасждѣци срещу езичницитъ! Съ видѣнието за плащаницата той искаше да отклони ума му отъ предрасждатитъ и го научи, че на небето не се прави разлика между личности; че езичници и юдеи сж равни предъ Бога, и че чрезъ Христа езичницитъ може да бждатъ участници

на привилегиитѣ и благословенията на евангелието." —
„Деян. на Апост. Стр. 136.

7. Съ кои думи приканва Корнелий апостола да започне извѣстието си? Стихъ 33.

8. Какво разбра Петръ сега? Стихъ 34.

Забѣлѣжка: — „Тукъ можемъ да видимъ усилията на Господа да се извърши волята му на земята, както на небето. Петръ не бѣше проповѣдвалъ евангелието на езичници. Много отъ тѣхъ се интересуваха за истината която той учеше . . . Гърцитѣ — юдеи приеха усърдията на апостолитѣ и много отговориha на тѣзи усилия като приеха вѣрата въ Исуса; но разговора съ Корнелий бѣше първиятъ съ езичникъ. „Духъ на пророчество“ томъ 3 стр. 327.

Кого приема Господъ споредъ апостола? Стихъ 35.

10. На какво основаваше апостолътъ своята вѣстъ?
До кжде е било прогласено това слово? Стихове 36, 37.

11. Какво каза той относно Исуса? Стихъ 38.

12. За свидѣтель на какво се представя Петръ?
Стихове 39 — 41.

13. За каква велика истина трѣбваше той да свидѣлствува? Стихъ 42.

14. Кои сжщо като Петра сж свидѣлствували за Исуса? Стихъ 43.

15. Какъ се откри божията сила при проповѣдта на Петра къмъ душитѣ които бѣха тъй добре приготвени за нея? Стихъ 44.

Забѣлѣжка. „Петръ проповѣдваше на група отъ внимателни слушатели Исуса, неговия животъ, дѣйностъ, чудеса, предаването му, разпятието, възкресението, възнесението, небесната му служба като ходатай за човѣка, който се моли за грѣховетѣ на грѣшника. Когато апостола говореше сърцето му гореше отъ духа на божията истина, която представяше на народа. Слушателитѣ бѣха обладани отъ учението което слушаха, тъй като сърцата имъ бѣха приготвени за истината. Апостола не бѣше още свършилъ и свѣтия духъ се излѣ както въ днитѣ на петдесетницата“.

16. Какво впечатление направи всичко това на онѣзи които придружаваха Петра? Стихове 45, 46.

17. Какъв въпросъ зададе слѣдъ това Петръ?
Стихъ 47.

18. Какво имъ заповѣда Петъръ да извършатъ?
Стихъ 48.

Забѣлѣжка. — Слизането на свѣтия духъ надъ езичниците не бѣше равно съ кръщение. Нужнитъ стѣпки къмъ покаяние сж винаги: вѣра, разкаяние и кръщение. Чрезъ това истинската християнска църква се обединява въ единъ Господъ, една вѣра и едно кръщение.

Лично обсъждане:

Сжщия духъ на вѣра и разкаяние, който се откри въ изливането на „ранния дъждъ“ надъ обърнатитъ езичници, ще се открие при „късния дъждъ“. Готовъ ли съмъ да го получа?

„Богъ не гледа на лице“. Върша ли азъ това?

Урокъ 4. — Петъръ разказва опитността си; евангелието достига Антиохия.

22. Януари, 1927 год.

Урокъ: Деян. 11.

Златенъ стихъ: Деян. 11, 21.

Въведение.

Смутъ между вѣрващитъ въ Юдея. Странни доклади достигнатъ до ушитъ имъ относно поведението на Петра. Тѣ чуватъ, че Петъръ е проповѣдвалъ на езичниците. Предрасждацитъ на вѣрващитъ—Юдеи за приемане на евангелието отъ езичници, възбуждатъ препирнята съ Петра въ Ерусалимъ.

Евангелието се пренася и до Антиохия, столицата на Сирия. Антиохия бѣше важенъ градъ „мѣстото където се срещаха изтокъ и западъ“, 16 мили отъ среди-земно море, и 300 мили на югъ отъ Ерусалимъ.

Разпредѣление за ежедневно учение.

2) Прочети въведението и текста на урока. Повтаряй златния стихъ всѣки день.

2) Изучи 1—4 въпроси и забележкитъ.

3) Намери Ерусалимъ и Кесария на картата. Изучи 5—9 въпроси и забележкитъ.

- 4) Изучи 10—15 въпроси и забележката.
- 5) Изучи 16—20 въпроси и забележката.
- 6) Намъри на картата странитѣ и градоветѣ споменати въ урока. Повтори що се случило на всѣко мѣсто.

7) Повтори урока като задавашъ въпроси отъ урока. Прегледай въпроситѣ подъ заглавие лично обсъждане.

Урокътъ.

1) Какво извѣстие дойде до ушитѣ на апостолитѣ и братята въ Юдея? Деян. 11:1.

2) Какъ посрещнаха братята Петра, когато последния пристигна въ Ерусалимъ? Стихове 2, 3.

Забѣлѣжка. „Когато братята въ Юдея чуха че Петъръ е проповѣдвалъ на езичници, срещалъ се е съ тѣхъ, ялъ е съ тѣхъ въ кжщитѣ имъ, тѣ се чудеа и наскърбиха отъ тази странна постѣпка. Тѣ се страхуваха че тази Петрова постѣпка противоречи на собственото му учение. Щомъ Петъръ влѣзе въ Ерусалимъ тѣ го посрещнаха съ сериознитѣ думи: „При необрезани челоувѣци си влѣзалъ и ялъ си съ тѣхъ.“

3. Какво отговори Петъръ на обвиненията имъ? Стихъ 4.

4. Какво докладва Петъръ на братята въ Ерусалимъ? Стихове 5—14.

5. Каква Божия сила е посѣтила проповѣдта му въ кжщата на Корнелия? Стихъ 15.

6. За кои думи на Исуса му е напомнила тази случка? Стихъ 16.

7. Какъвъ апелъ отправи той тогава къмъ братята си? Стихъ 17.

8. Въ каква велика истина се увѣриха тѣ сега за пръвъ пѣтъ? Стихъ 18.

Забележка. „Ученицитѣ следъ като чуа тѣзи думи млѣкнаха и признаха че Петровата постѣпка бѣше вѣрно изпълнение на Божия планъ и че тѣхнитѣ предразсѣдци се премахватъ съ евангелието на Христа“.

9. Кжде трѣбваше да ходятъ апостолитѣ при първоначалното проповѣждане на евангелието? Кжде не трѣбваше да ходятъ? Мат. 10: 5, 6.

Забѣлѣжка. — „Споредъ Данаиловото пророчество (Дан. 9 : 24), 490 години отъ голѣмия пророчески периодъ бѣха опредѣлени за юдеитѣ. Този периодъ за-

почвайки презъ есенъта на 457 год. преди Христа трѣбваше да свърши въ 34 год. слѣдъ Христа. Затова евангелската вѣстъ се даваше само на юдеитѣ до този день. Павелъ и Варнава говорейки на юдеитѣ казаха:

(Деян. 13 : 46) „Нужно бѣ първомъ вамъ да се проповѣдва словото божие; но понеже го отхвърляте и сами себе си имате недостойни за вѣчния животъ, ето обръщаме се къмъ езичниците“. Тжмо въ онази година, 34-та следъ Христа Стефанъ, първия християнски мъченикъ бѣ убитъ.

10. Следъ убиването на Стефана каква голѣма промѣна стана у праповѣдниците на евангелието? Деян. 8 : 4.5.

11. Когато църквата бѣше разпрѣсната, на кого проповѣдваха тѣ евангелието? Деян. 11 : 19.20.

12. Какъвъ успѣхъ имаха тѣ? Стихъ 21.

Забѣлѣжка. — „Когато апостолитѣ бѣха прогонени отъ Ерусалимъ, евангелието се прѣскаше по цѣла Палестина; много малки групи отъ вѣрващи се образуваха и то въ важни центрове. Нѣкои отъ апостолитѣ преминаха до Финикия и Кипъръ и Антиохия и проповѣдваха словото“. Тѣ работѣха само за юдеитѣ и елините голѣми групи отъ които се намираха почти въ всички градове на свѣта“. — „Дѣянията на апостолитѣ стр. 155.

13. Кого изпратиха апостолитѣ въ Антиохия? Стихъ 22.

14. Къмъ какво подканяше Варнава новообърнатитѣ? Стихъ 23.

15. Какъвъ характеръ имаше Варнава? Стихъ 24.

16. Кого търсеше Варнава като свой съработникъ? Стихъ 25.

Забележка. — Варнава търсеше Савла, за да го заведе въ Антиохия, кждето бѣха започнали работа заедно. Старанията на Варнава въ Антиохия бѣха богато благословени и мнозина се прибавиха къмъ вѣрващите. Но когато работата напредна Варнава чувствуваше нужда отъ помощъ и затова отиде въ Тарсисъ за да търси Павла, който следъ напушането на Ерусалимъ работеше въ областитѣ: Сирия и Галиция проповѣдвайки вѣрата, която едно време гонеше.

Варнава намери Павла и го убеди да се върне като неговъ съработникъ."

17. Къде получи́ха последователитѣ на Исуса за пръвъ пѣтъ името християни? Стихъ 26.

18. Кои още дойдо́ха отъ Ерусалимъ въ Антиохия? Стихъ 27.

19. Какво историческо събитие предреко́ха върно пророцитѣ? Стихъ 28.

20. За кое добро дѣло ни докладва́тъ последнитѣ стихове? Стихове 29, 30.

Лично обсъждане.

Достоенъ ли съмъ да нося благородното име християнинъ?

Дали азъ „давамъ помощъ“ на нуждающия се „споредъ състоянието“ си?

Какъ би ми повлияло гонение за въртата ми?

Урокъ 5 — Смъртъта на Якова; Петъръ из- бавенъ отъ затвора.

29 Януарий, 1927.

Урокъ: Деян. 12.

Златенъ стихъ: Евр. 13, 6.

Въведение.

Време: Пролѣтъта на 44 год. следъ Христа. Пасхата презъ онази година бѣше 1—8 Априль. Мжчението на Якова бѣше тъкмо преди този празникъ. Улавянето на Петра тъкмо следъ него. За известно време църквитѣ се радваха на миръ отъ гонение (Деян. 9:31). Но по-късно юдеитѣ се подигаха срещу християнската църква и заедно съ Ирода искаха да спратъ прогреса и посредствомъ гонение. Гладътъ предсказанъ отъ пророцитѣ бѣше настаналъ. Варнава и Савелъ дойдо́ха въ Ерусалимъ да донесатъ помощта събрана отъ Антиохийската църква.

Разпредѣление за ежедневно изучване.

1. Прочети „Въведението“ и текста на урока. Повтаряй златния стихъ всѣки день.
2. Изучи 1—4 въпроси и забележкитѣ.
3. Изучи 5—9 въпроси и забележката.

4. Изучи 10—14 въпроси и забележките.
5. Изучи 15—19 въпроси и забележките.
6. Разкажи урока, като всеки членъ на семейството вземе участие.
7. Повтори урока като си задавашъ въпроси.

Урокътъ.

1. Следъ периода на спокойствие за църквата, какво време на изпитание настъпи? Деян. 12: 1.

Забележка. Акуратността на светия писателъ при израза „около това време“ е за забележаване. Нито 30 години преди Ирода нито по-късно отъ него е имало въ Ерусалимъ царъ, или личностъ която да имаше този авторитетъ въ Юдея, или пъкъ на която титлата царъ тъй да приличаше както това бѣше презъ време на третѣ последни години на Иродовия животъ, когато бѣше се подигнало гонение“.

2. Коя бѣше първата жертва на тирана Иродъ? Стихъ 2.

Забележка: — Яковъ, братъ на Иоана бѣше единъ виденъ апостолъ. Той бѣше единъ отъ най-първитѣ ученици, единъ отъ тримата, които присъствуваха въ стаята при мъртвешкото легло на дъщерята на Яира (Марка 5:37), на планината на преображението (Матей 17:1) и при агонията въ Гетсиманската градина (Матей 26:37). Исусъ му каза: „Моята чаша ще пиете и съ кръщението, съ което азъ се кръщавамъ ще се кръстите; а да седнете отдѣсно или отъ лѣво до мене не е мое да дамъ, но на които е приготвено отъ Отца ми“. (Матей 20:23). Съ тѣзи пророчески думи Господъ предрече смъртта на Якова.

3. Какъвъ бѣше главния мотивъ, който накара Ирода да убие тъй жестоко Якова? Стихъ 3.

Забележка. — Нѣколко Ирода сж споменати презъ 70-тѣ години на новозаветната история.

а) Иродъ Великий, родоначалника на семейството бѣше убиеца на Витлиемскитѣ деца; той умрѣ презъ пролетта следъ рождението на Христа.

б) Иродъ Антипа (4 год. пр. Хр. — 39 сл. Хр.) бѣше онзи Иродъ, който уби Иоана Кръстителя.

в. Иродъ, Агрипа I, внукъ на Иродъ Великий, бѣше царя който уби апостолъ Якова както се докладва въ урока. 37—44 сл. Христа).

г) Иродъ Агрипа II., правнукъ на Иродъ Великий, бѣше онзи Иродъ, предъ когото Павелъ говореше (Деян. 26—28).

4. Какво възнамѣряваше Иродъ да направи съ Петра? Стихъ 4.

Зибележка. Смъртъта на Якова стана тъкмо на осмия день отъ пасхата, а освобождението на Петра стана при завършването ѝ.

5. Дали Ерусалимската църква помнеше хвърления въ тъмница Петъръ? Стихъ 5.

6. Колко бърже се отговори на молитвата имъ? Какво се случи презъ нощта преди опредѣлената дата за Петровото убиване? Стихове 6, 7.

Забележка. Настъпила е последната нощъ преди убиването на апостола. Единъ могъщъ ангелъ е изпратенъ отъ небето, за да спаси Петъра. Затворниците врати се разтварятъ безъ да се докосне до тѣхъ човѣшка рѣка. Ангелъ Господенъ минава презъ тѣхъ и вратитѣ тихо се затварятъ следъ него. Той влиза въ килията. Тамъ Петъръ спи спокоенъ сънъ на упование. „Деяния на апостолитѣ“. Стр. 146.

7. Каква заповѣдъ получи Петъръ отъ небесния си посетителъ, която показва че той се грижи за него? Стихъ 8.

8. Какъ се струваше всичко това на Петра? Стихъ 9.

9. До кжде ангелътъ придружи Петра? Стихъ 10.

10. Какво съзна Петъръ когато дойде на себе си? Стихъ 11.

11. Когато Петъръ можеше да мисли, кжде отиде той? Стихъ 12.

Забележка. Много са бѣха събрали за молитва. Бѣше почти сутринъ, между три и шесть часа. Понеже това бѣше последна нощъ преди убиването на Петра вѣрващитѣ прекараха цѣлата нощъ въ молитва.

12. Какво отговориха събраниитѣ апостоли на Петровото хлопане? Стихове 13—15.

13. Въ какво състояние бѣха апостолитѣ, когато познаха Петра? Стихъ 16.

Забележка. Тѣ не знаеха какъвъ отговоръ бѣше най-добъръ и мждъръ. Богъ бѣше позволилъ Стефанъ да бжде убитъ съ камъни; и съ неговото мжчение евангелието се разпръсна, както вѣтъръ развѣва плѣ-

вата. Отъ дѣ да знаятъ тѣ че не бѣше Божия воля Петъръ да бжде мжченъ за да проблѣсне съ това евангелието чакъ въ езическитѣ страни? Тѣ се молиха за Петра, защото го обичаха, и понеже той изглеждаше че е необходимъ за Христовото дѣло; цѣлѣта на тѣхната молитва бѣше доброто на Христовото дѣло и спасението на чловѣка. Тѣ знаеха че на тази молитва ще се отговори. Дори ако Петъръ трѣбваше да бжде спасенъ, тѣ не можеха да си въобразятъ по кой начинъ. Тѣ наистина никога не бѣха слушали че Божия планъ бѣше такъвъ както той бѣ се изпълнилъ. За това, не е за очудване че тѣ се изненадаха. Очудването ни за начина и времето не отрича очакването ни на отговоръ“ „Забележки отъ международнитѣ недѣлноучилищни уроци“.

14. На кого Петъръ искаше да се извести за избавлението му? Стихъ 17.

15. Какъвъ въпросъ се изпречи предъ затворничнитѣ войници, когато се съмна? Стихъ 18.

16. Върху кого царътъ изля гнѣвътъ си, когато узна, че Петъръ е избѣгалъ? Стихъ 19.

Забележка: — „Иродъ знаеше, че нечеловеческа сила е спасила Петра. Той бѣше заставенъ, обаче, да не признае, че божествената сила го бѣше избавила. Той се противопоставяше на Бога“. — „Деяния на апостолитѣ“ стр. 149.

17. Какъ се свърши разпрята между Ирода, Тирянитѣ и Сидонянитѣ? Стихъ 20.

18. Какво се случи веднажъ на единъ особенъ день? Каква страшна сждба посети Ирода? Стихове 21 — 23.

Забележка: — „Внезапно една ужасна промѣна у царя. Лицето му поблѣднява като на смъртникъ, и се гърчи отъ мжки. Цѣлото му тѣло се облива въ потъ. Той стои единъ моментъ като забърканъ отъ ужасъ и мжка; а следъ това се обръща къмъ ужасенитѣ приятели. Той вика отчаяно, че този, когото тѣ сж възвишавали като богъ е поразенъ съ смъртъ“.

19. За какво послужи Иродовото гонение на църквата? Каква мисия изпълни Варнава и Савелъ презъ времето на тѣзи събития? Стихове 24 и 25.

Забележка: — „Варнава и Савелъ бѣха въ Ерусалимъ, за да занесатъ помощта дадена имъ отъ Анти-

охия. Предречения отъ пророцитѣ глѣдъ бѣше най-голѣмъ сега. Той бѣше започналъ въ 43 година следъ Христа и продължаваше до 45 година следъ Христа.

Лично обсъждане

Силата на християнина въ време на нужда е молитвата, която поклаща ржката на управляющия свѣта.

Църквата трѣбва да се моли за своя водителъ.

Службата на ангелитѣ подържа връзката между небето и земята.

Урокъ 6. — Начало на първото Павлово мисионско пжтуване.

5 февруари 1927 година.

Урокъ: Дѣяния 13.

Златенъ стихъ: Псаломъ 1. 6.

Въведение.

При обръщането на Савла Господъ каза: „Ето, моя избранъ инструментъ да извѣсти името ми на езичници, царе и чада Израеливи.“ Савелъ чакаше и работеше само когато имаше благоприятни случаи, дотогава докато Господъ самъ откри пжтъ за по-голѣма работа.

Павелъ работеше съ Варнава въ Антиохия около една година слѣдъ многото години на почивка въ Арабия. Подъ заповѣдъ на светия духъ Савелъ и Варнава отидоха да работятъ за езичниците. Тѣ почнаха първото си мисионско пжтуване презъ есеньта на 46 год. сл. Христа. Това пжтуване продължи около една или две години. Съ него апостолитѣ изминаха около 1,000 мили.

Разпредѣление за ежедневно изучване:

1) Прочети „Въведението“ и текста на урока. Повтаряй златния стихъ всѣки день.

2) Изучи 1, 2 въпроса като потърсиш на картата мѣстата отбележани между Антиохия въ Сирия и Антиохия въ Писидия.

3) Изучи 3—6 въпроси и забележката.

4) Изучи 7—10 въпроси и забележките.

- 5) Изучи 11—14 въпроси.
6) Изучи 15—19 въпроси.
7) Повтори урока като задавашъ въпроси отъ урока. Разгледай въпроси отъ „лично обсъждане“.

Урокътъ.

1. Когато Антиохийскитѣ пророци и учители служеха предъ Господа какво извѣстие получиха тѣ? Дѣян. 13: 1, 2.

2. Какви три неща направиха тѣзи, които следваха заповѣдта да „отдѣлятъ“ Варнава отъ Савла за тази специална работа? Кой наистина изпращаше тѣзи мъже за тѣхната мисия? Къде отидоха тѣ най-първо? Стихове 3, 4.

Забележка. Двамата започнаха пътуване отъ Антиохия въ Сирия, минаха по суша и вода и се отзоваха въ Селевкия — всичко около 16 мили пътуване. Следъ това съ корабъ отплуваха на югозападъ за островъ Кипъръ, около 80 мили пътуване по Средиземно море. Тѣ се установиха въ Саламинъ на източния край на острова и слѣдъ това работѣха по него, на разстояние 110 мили до Пафа, столицата на западния брѣгъ.

Отъ Перга, Павелъ и компанията му заминаха въ Памфлия, провинцията, която сега е позната като Мала-Азия. Перга тогава бѣше нѣколко мили далечъ отъ рѣката Иструсъ, която тогава бѣше плавателна.

Отъ Перга пътуването бѣше 100 мили на югъ презъ планинитѣ къмъ Антиохия въ Писидия.

Като излѣзоха отъ Антиохия мисионеритѣ пътуваха около 90 мили на югоизтокъ къмъ Икония.

3. Къде проповѣдваха първомъ словото на островъ Кипъръ? Стихъ 5.

4. Кого намѣриха тѣ въ Пафа? Кой чловѣкъ тамъ желаше да слуша Словото Божие? Стихове 6, 7.

5. Каква опитностъ ни се докладва за Павла и Елима магесника? Стихове 8—11.

Забележка. „Магесника бѣше си затворилъ очитѣ за евангелската истина; Господъ разсърденъ съ право затвори естественитѣ му очи за да не виждатъ свѣтлината на деня. Тази слѣпота не бѣше за винаги, но за извѣстно време. Тя му бѣше урокъ да се покае

и поиска прошка отъ своя Господъ когото бѣше тъй много наскърбилъ." Деян. Апост. стр. 168.

6. Какво влияние оказа чудото върху исправникътъ? Стихъ 12.

7. Какво се случи въ Перга, слѣдующето мѣсто кждето се спрѣха мисионеритѣ? Стихъ 13.

Забележка: — "Тукъ Иоанъ, обезкураженъ и уплашенъ напусна апостолитѣ за извѣстно време. Ненавикналъ на твърдостъ, той бѣше обезсърденъ отъ трудноститѣ които срещаше по пътя. Той работеше съ успѣхъ при удобни обстоятелства; но сега като срещна трудности той не можа да претърпи това като добъръ войникъ на кръста. Сега той трѣбваше да посреща опасности, нещастия и гонения съ честно сърце. Когато апостолитѣ продължаваха напредъ, и се явиха по-голѣми трудности, Иоанъ бѣше изгубилъ всичкия си куражъ отказа да отиде по-нататкъ и се върна въ Ерусалимъ.

8. Каква покана се даде на Павла и Варнава въ Антиохия? Стихове 14, 5.

9. Какъ показа Павелъ тактъ и мъдростъ въ въведеніето на своята речъ? Стихове 16—19.

Забележка — "Павелъ бѣше въ юдейската синагога и говореше на юдеитѣ и тѣзи, които се бѣха присѣдинили съ тѣхъ. Той мъдро искаше да ги отклони отъ предразсѣдацитѣ, като имъ напомни за исторіята на юдеитѣ. Той върваше въ тѣхнитѣ писания. Той имъ показва какъ тѣ се изпълняватъ. Напомни имъ за неговството на тѣхнитѣ предшественици, за да ги подготви за обвинението, което трѣбваше да направи срещу управницитѣ на юдеитѣ въ Ерусалимъ — убиването на Исуса. Павелъ говори за царъ Давида защото бѣше обѣщано че Месия ще дойде отъ неговото потомство (Исая 11:1). А Юдеитѣ чакаха Месия. Така апостолътъ докосна скжпата за сърцето на всѣки Юдеинъ надежда. Слѣдъ това имъ каза че Исусъ бѣше обѣщания Давидовъ синъ."

10. Какво спомена той за 450-тъ години които слѣдваха 40-тъ години странствувание въ пустинята? Стихъ 20.

11. Какви събития отбележа той отъ времето на сждиитѣ до рождението на Исуса? Стихове 21—25.

12. Съ кои думи апостола искаше да спечели бла-

говолението на слушателитѣ ? Кой е изпълнилъ споредъ него пророчествата които се четеха по синагогитѣ ? Стихове 26, 27.

13. Какво докладва той за Исуса ? Стихове 28—31.

14. Кое извѣстие благовѣстуваше той на народа ? Стихове 32, 33.

15. Какъ проповѣдваше Павелъ прощение и оправдание въ Антиохия ? Какво сериозно предупреждение правеше той ? Стихове 38—41.

16. Какво стана следъ като събора си разотиде ? Стихове 42—44.

17. Каква сериозна декларация неправи Павелъ предъ Юдеитѣ които се противиха и хулеха ? Стихове 45—47.

18. Какво отговориha езичниците на евангелското извѣстие ? Стихове 48—49.

19. Каква опозиция последва ? Стихове 50—52.

Лично обсъждане.

Христосъ „умре за грѣха.“ Римл. 6:10. „Христосъ възкрѣсна отъ мжртивитѣ чрезъ славата на отца си“. „Римл. 6:4 а“ по духа на светинята чрезъ възкресението отъ мжртивитѣ, откри се въ всичка сила Синъ Божий“, Римъ 1:4. Умрѣлъ ли съмъ азъ за грѣхъ ? Римл. 6:3. Възкрѣсналъ ли съмъ отъ смъртта на грѣха ? Римл. 6:5.

Що трѣбва да направя ? Римл. 6:11. Какво роднинство се създава така ? I Иоаново 3:2.

7 Урокъ — Павелъ и Варнава въ Икония, Листра и Дервия.

12 Февруарий, 1927 год.

Урокъ: Деян, 14.

Златенъ стихъ: Деян. 14:15.

Въведение.

Павелъ и Варнава правѣха първото си мисионско пътуване. Тѣ бѣха изпратени отъ Антиохия именно за тази работа. Тѣ бѣха проповѣдвали въ Саламинъ и Пафа на островъ Кипъръ, страната на Варнава и въ Антихия Писидийска. Този урокъ се отнася до опитноститѣ имъ въ Икония, Листра и Дервия и до завър-

шването на пктуването имъ при връщането имъ въ Антиохия.

Разпределение за ежедневно изучаване.

1. Прочети „Въведението“ и текста на урока. Повтаряй златния стихъ всѣки день.
2. Изучи въпроси 1 - 4 и забележитѣ.
3. Изучи 5 — 10 въпроси и забележитѣ.
4. Изучи 11 — 14 въпроси и забележитѣ.
5. Изучи 15 — 18 въпроси и забележитѣ.
6. Разкажи урока и прослѣди пктуването отъ началото му — Антиохия въ Сирия, до края му — завръщането на сщцото мѣсто, като докладвашъ важнитѣ случки.
7. Повтори урока като задавашъ въпроси. Разгледай въпросигѣ отъ „лично обсъждане“.

Урокътъ.

1. Когато Павелъ и Варнава стигнаха Иконя къде отидоха най-напредъ? Деян. 14:1.

2. Какъ се разви оппозицията въ Икония? Какъ посрещнаха тѣ тази оппозиция? Стихове 2, 3.

Забележка. — Популярността на Христовата доктрина възбуди невѣрващитѣ юдеи къмъ оппозиция. . . Тѣ отидоха при авторитетитѣ и представиха работата на апостолитѣ по най-фалшивъ начинъ като казаха, че послѣднитѣ иматъ намѣрение да дигатъ възтание. Тѣ казваха че голѣмо число сж съ апостолитѣ и увѣряваха че това е съ тайни и опасни цѣли.

Като следствие на тѣзи обвинения апостолитѣ бѣха доведени предъ авторитетитѣ; но при всѣки случай тѣ се защищаваха така предъ народа, че макаръ управителитѣ да бѣха настроени противъ тѣхъ отъ фалшивитѣ донесения, тѣ не смѣяха да ги бутнатъ. Тѣ не можѣха да сторятъ нищо друго освѣнъ да признаятъ, чо апостолитѣ се стрѣмеха да правятъ граждани-тѣ благодетелни и покорни на „закона“ — Духъ на пророчество“ томъ 3 стр. 358, 359.

3. До коя висота достигна преследването? Къде избѣгаха апостолитѣ? Стихове 4 — 7.

Забележка. — „Приятелитѣ на апостолитѣ макаръ да бѣха невѣроушици предупредиха послѣднитѣ за опасността отъ юдеитѣ и ги посѣтваша да не се от-

даватъ на тѣхната яростъ, но да спасятъ живота си. Апостолитѣ напуснаха тайно Икония и оставиха върнатата и противящата се група да се бори сама, като уповаваха че Господъ ще даде побѣда на Христовото учение; но разбира се тѣ не напуснаха Икония за винаги, тѣ имаха намѣрение да се върнатъ слѣдъ като всичко утихне и да довършатъ това, което бѣха почнали.

4. Коя заповѣдь на Учителя послѣдваха апостолитѣ съ бѣгството си отъ Икония? Мат. 10:23.

5. Какъвъ слушателъ имаше между събралитѣ се въ Листра? Деян. 14:8.

Забележка. — „Когато Павелъ говореше за работата на Исуса, който изцѣляваше болни, единъ хромъ, слушаше съ внимание думитѣ му. Павелъ се смили надъ бѣдния нещастникъ и върваше силно че той може да бѣде излѣкуванъ отъ онзи Спасителъ, който въпреки че бѣше се възнесълъ на небето, продължаваше да бѣде приятелъ и лѣкаръ на чловѣка и че Христосъ имаше сега още по-голѣма сила отколкото когато бѣше на земята.

6. Какво забележа Павелъ у този хромъ? Каква заповѣдь му даде апостола? Стихове 9, 10.

Забележка. „Въ присѣтствието на всички, Павелъ заповѣда на хромия да стане на нозетѣ си. До сега той можеше само да стои седналъ, но нещастника повърва думитѣ на Павла, покори се на заповѣдта му и наистина за пръвъ пжтъ въ живота си стоеше правъ на нозетѣ си. Сила получи той чрезъ върата си. Хромия вървѣше и скачаше като че ли никога не е билъ хромъ.

7. Като наблюдаваха това чудо що казаха хората? Какви имена дадоха тѣ на Пзвла и Варнава? Стихове 11, 12.

8. Какъ свещеника на Юпитера измисли да почете посетителитѣ на града имъ? Стихъ 13.

Забележка. „Извѣстието за чудото съ хромия веднага се разпрѣсна по цѣлата областъ, всички бѣха възбудени, а свещеницитѣ на храма приготвиха честь на апостолитѣ като на гости отъ небето, а именно искаха да имъ пожертвуватъ животни и да имъ поднесатъ като жертви скжпоцѣнни нѣща. А апостолитѣ въ това време си почиваха въ една частна кжща. Вне-

запно тѣ чука музика и ентузириани викоуе на събра-
нитѣ предѣ вратата на кжщата кждето стоеха."

9. Какво препятствие се яви за изпълнението на
плана имъ? Какво каза Павелъ за себе си и съработ-
ника си? Какъ използваха апостолитѣ този случай за
да проповѣдватъ на народа единствения вѣренъ и
живъ Господъ? Стихове 14, 15.

10. Какво бѣше позволилъ Богъ на всички на-
роди да правятъ? Какъ е свидѣтелствувалъ той ви-
наги любовта си? Стихове 16—18.

11. Какъ изведнѣжъ народното мнѣние се обърна
противъ апостолитѣ? До каква крайностъ достигна го-
ненieto? Стихъ 19.

Забележка. — „Жителитѣ на Листра се нахвър-
лиха срещу апостолитѣ съ голѣма яростъ и гнѣвъ. Тѣ
непрекъснато хвърляха камъни и Павелъ смазанъ, уд-
рянъ и примрѣлъ чувствуваше че края му е настѣпилъ.
Той живо си спомни за мъчението на Стефана и же-
стокото участие което взимаше въ него. Той падна
на земята почти мъртавъ и разяренитѣ го измѣкнаха
извънъ града и хвърлиха тѣлото му подъ стѣнитѣ".

12. Какво стана когато вѣрващитѣ обиколиха тѣ-
лото на Павла? Кжде отидоха той и Варнава на слѣ-
дующия день? Стихъ 20.

Забележка. „На вѣрващитѣ това неочаквано
подобрение на Божия слуга имъ се видѣ като боже-
ственно чудо. Тѣ се радваха много и хвалѣха Господа
съ възобновена вѣра.“ „Деян. на Апост.“ стр. 184.

13) Дали апостолитѣ изоставиха градоветѣ, кждѣ-
то страдаха по-рано? Стихове 21, 22.

14) Какъ уредиha работата тамъ? Стихъ 23.

Забележка. Като важенъ факторъ за духовного
растене на новообърнати сж пазителитѣ на евангел-
ския редъ. Навсѣкжде въ Ликония и Писидия, кждето
имаше вѣрващи се оргаризирнаха църкви. Въ всѣка
църква се опредѣляха служители вѣвеждаше се редъ
и система. Това бѣше за духовното благо на вѣро-
ующитѣ.

„Това бѣше въ хармония съ божествения планъ.
Всички вѣрващи се съединяватъ единодушно въ едно
тѣло на Христа. Павелъ винаги следваше този планъ.
Тѣзи, които съ неговитѣ старания бѣха доведени до
познанието на истината, се организираха въ църква.“

Дори това се правеше когато членоветъ бѣха малко на брой.

15) Въ кое друго мѣсто апостолитѣ проповѣдваха като се връщаха? Стихове 24, 25.

16) Отъ кое пристанище заминаха апостолите за Антиохия? Стихъ 26.

Забележка. Апостолитѣ сж употребили за първото си мисионско пѣтуване една или две години. Презъ това време тѣ сж изминали повече отъ 1000 мили.

17) На кого извѣстиха мисионската си работа и опитности? Стихъ 27.

18. Колко време стояха тѣ въ Антиохия? Стихъ 28.

Забележка: — Тѣ се върнаха въ Антиохия приблизително въ 47 година следъ Христа и останаха тамъ до Ерусалимския съборъ въ 51 или 52 година сл. Христа.

Лично обсъждане

Ако съмъ ревностенъ като Павла (Деянния 14, 15) и Елия (Яково 5, 17) и Петъръ (Деянния 10, 26) не трѣбва ли сжщо да побѣдя съ Господа?

Урокъ 8. — Ерусалимския съборъ; второто мисионско пѣтуване на Павла.

19 Февруарий 1927 година.

Текстъ на урока: Деянния 15 до 16, 12.

Златенъ стихъ: Деянния 16, 9.

Въведение

Време: Вѣроятно 51 или 52 година следъ Христа, 14 години следъ Павловото обръщане. (Гал 2, 1).

Мѣсто. Ерусалимъ. Посетителитѣ идваха отъ Антиохия въ Сирийска, 300 мили на северъ отъ Ерусалимъ.

Павелъ: На възраст около 48 години сега ръководящиятъ апостолъ на езичниците. Това бѣше третото посещение въ Ерусалимъ отъ какъ се бѣше обърналъ. Първото посещение бѣше въ 39 година следъ Христа. (Деянния 9, 26), а второто 44 години следъ Христа. (Деянния 11, 30).

Обстоятелства: Павелъ и Варнава, следъ едно отсъствие отъ около две години се върнаха въ Антиохия Сирийска, и докладваха на едно голѣмо мисионско събрание за църквата, която ги бѣше изпратила.

Тѣ останаха „дълго време съ апостолитѣ“ (Деяния 14. 28). Въ това време се започна и диспуа, който днешния урокъ ще разглежда.

Разпреоѣление за ежедневно учене.

1. Изучи внимателно „Въведението“ и прочети Деяния 15. Повтарай златния стихъ всѣки день.
 2. Изучи 1—5 въпроси и забележкитѣ.
 3. Изучи 6—9 въпроси и забележкитѣ.
 4. Изучи 10—12 въпроси и забележкитѣ.
 5. Изучи 13—15 въпроси и забележкитѣ.
 6. Прочети Деяния 16, 1—12. Изучи въпроси 16—18.
 7. Повтори урока, като питашъ въпроси отъ урока.
- Разгледай въпроситѣ отъ „лично обсъждане“.

Урокътъ.

1. Кое учение бѣше направило трудности на Антиохийската църква? Деян. 15, 1.

Забележка. „Когато апостолитѣ съ усърдие печелиха души за Христа, нѣкои вѣрващи юдеи, „отъ фарисейската ересь“ повдигнаха въпроса за обрезването, който вдигна препирня въ църквата и внесе смущение въ вѣрующитѣ езичници. Юдейскитѣ учители увѣряваха, че за да се спасишъ трѣбва да се обрежешъ и пазишъ церемониялния законъ“.

2. За да утихне препирнята и се реши въпроса, какво решиха членоветѣ? Стихъ 2.

Забележка. „Въ Антиохийската църква въпроса за обрезването повдигна много припирни и бѣше привлекло вниманието на всички. Най-сетне членоветѣ на църквата страхувайки се да не стане раздѣление между тѣхъ решиха да изпратятъ Павелъ и Варнава заедно съ нѣкои отговорни лица отъ църквата въ Ерусалимъ за да съобщатъ работата на апостолитѣ и стерейшинитѣ. Тамъ тѣ трѣбваше да се срещнатъ съ делигититѣ отъ различни страни и съ тѣзи, които бѣха дошли въ Ерусалимъ за да посетятъ праздненствата. Тамъ трѣбваше да се разгледа въпроса за обрезването. Решението трѣбваше да се възприеме послѣ отъ различнитѣ църкви по цѣлата страна“.

3. Какъвъ докладъ дадоха апостолитѣ на църквата въ Ерусалимъ? Стихъ 4.

4. Какво каза Петъръ за видѣнието (Деян. 10,

9—14) което е ималъ преди 11 години? Стихове 7—9.

5. Съ кой въпросъ свърши Петъръ речъта си? Стихове 10, 11.

6. За какво свидѣлствуваха Павелъ и Варнава? Стихъ 12.

7. Какво докладва Яковъ? Стихове 13, 14.

Забележка. „Яковъ бѣше начело на събора и последното му решение бѣше: „затова азъ сжда да не отеготяваме тѣзи отъ езичниците които се обръщатъ къмъ Бога“.

„Това тури край на разпрята. Съ това ние виждаме несъстоятелността на доктринитѣ на Римо-католическата църква — че Петъръ бѣше глава на църквата. Тѣзи, които се явяватъ като негови заместници нематъ библейска основа за претенциитѣ си. Нищо въ живота на Петра не потвърждава мълвата че той е билъ въздигнатъ надъ своитѣ братя като замѣстникъ на Всевишния. Тѣзи които говорятъ че сж последователи на Петра ако биха следвали примѣра му щѣха винаги да бждатъ смирени и щѣха да останатъ винаги равни съ братята си“.

8. Спасяването на езичниците е изпълнение на що споредъ Якова? Стихъ 15.

Забележка. Апостола не се обръща къмъ свидѣлството на нѣкой само пророкъ, но къмъ всичко което пророцитѣ сж говорили по този предметъ.

9. Отъ кой пророкъ цитира той думи? Стихове 16, 17. (Вижъ Амосъ 9, 11, 12).

Забележка. — „Значението на пасажа е че царството божие на което Давидъ бѣше представителъ, ще се възстанови отъ Месия. който ще е потомъкъ на Давида. И когато това време дойде езичниците ще бждатъ сънаследници съ юдеитѣ“.

10. Какъ рѣшиха да се съобщи рѣшението на събора на църквата въ Антохия? Стихъ 22.

11. Въ каква форма бѣше изпратено рѣшението? Стихове 23 — 29.

Забележка. — Главнитѣ точки на писмото сж тѣзи:

а) Поздравление.

б) Излагане на трудноститѣ.

в) Други работници да се изпратятъ.

г) Рѣшението.

д) Изброяване на четири нѣща отъ които езич-

ниците трѣбва да се пазятъ.

е) Поздравъ.

12. Какво впечатление направи прочитането на писмото върху братята въ Антиохия. Стихове 30 — 32.

Забележка. — „Единното тѣло на християните не бѣше призовано да гласува по въпроса. Апостолитѣ и старейшитѣ-хора на влияние и присжда — направиха постановлението, което бѣше прието отъ християнскитѣ църкви. Всички не бѣха доволни, както винаги, съ рещението; имаше и една партия фалшиви братя, които започнаха работа на своя отговорностъ. Тѣ започнаха да негодуватъ и търсятъ да намѣрятъ грѣшки, като измислятъ нови планове, или търсятъ да съсиятъ работата и опитнитѣ мже, които Господъ е поставилъ да поучаватъ за Христа. Църквата трѣбваше още въ начало да посреща такива трудности и ще има да ги посреща и при завършването му“ — „Духъ на пророчество“ томъ 3, стр. 376.

13. Като гледаше всички тѣзи трудности на църквитѣ, какво предложение направи Павелъ на съработника си? Стихъ 36.

14. Каква препирня се яви, която имаше за следствие раздѣлата на Павла и Варнава? Стихове 37—41.

15. Кой младежъ избра Павелъ като свой съработникъ? Деян. 16, 1.

Забележка. — Тимотей, за който се говори въ библията бѣше синътъ на баша езичникъ и майка еврейка. Евникия (2 Тимотей 1:5) бѣше родена въ Листра и бѣше вече членъ на християнската църква тамъ, по времето на втората визита на Павла. Тимотей зае мѣстото на Марка въ компанията на Павла и заради юдеитѣ бѣше обрязанъ. Той придружаваше апостола въ повечето му пътувания и бѣше назначенъ на важни длѣжности (1 Солун. 3, 2; 1 Кор. 4, 17; 16, 10). Павелъ говори за него като за свой „синъ,“ (вижъ Фил. 2, 22). Тимотей се интересуваше особено за македонскитѣ църкви, за основаването на които той помагаше. Името му е свързано съ това на Павла въ започването на дветѣ послания къмъ Солунянитѣ, второто послание къмъ Коринтянитѣ и посланията къмъ Филипянитѣ и Колосянитѣ. Той бѣше съ Павла въ Римъ. Въ по-късна дата той е споменатъ въ Евр. 13, 23 като да е билъ запряенъ, но после освободенъ.

16. Какъв ефектъ направи известието имъ върху църквитѣ, които посетиха? Стихове 4, 5.

17. Какво нощно видение имаше Павелъ въ Трояда? Стихъ 9.

18. Каква обиколка направиха тогава апостолитѣ? Стихове 10—12.

Лично обсъждане.

Отъ голѣмо значение е да бжда честенъ спремо Господа и къмъ организираната му работа тукъ на земята, като се намирамъ винаги на правата страна въ всѣка препирня, която може се повдигна.

Дали приемамъ азъ спасението като дарба, или трѣбва да сторя нещо за да го спечеля?

Урокъ 9 — Павелъ и Сила въ Филипи.

26 Февруарий 1927.

Текстъ на урока: Дѣян. 16: 12—40.

Златенъ текстъ: Дѣян. 16: 31.

Въведение

Павелъ и компанията му се явяватъ въ Филипи, като отговоръ на видението, което се даде на апостола. Въ него той виде единъ македонецъ да му се моли да дойде и му помогне. Филипи бѣше единъ отъ най-главнитѣ градове на Македония и първия градъ на Европа кждето Павелъ проповѣдваше. На църквата въ Филипи Павелъ писа по-късно много по-радостно отъ всички други послания, наричайки ги „възлюблени мои братя, радость и венецъ мой“.

Разпредѣление за ежедневно изучаване.

1. Прочети „Въведението“ и текста на урока. Повтаряй златния стихъ всѣки день.

2. Изучи 1—4 въпроси.

3. Изучи въпроси 5—8 и забележкитѣ.

4. Изучи 9—13 въпроси и забележкитѣ.

5. Изучи 14—17 въпроси и забележкитѣ.

6. Повтори Македонския викъ до Павла. Прослѣди изучването на картата. Разправи урока, като всѣкой членъ на семейството вземе участие.

7. Повтори урока като задавашъ въпроси. Разгледай въпроситѣ отъ „лично обсъждане.“

Урокътъ.

1. Въ кой градъ Павелъ и дружината му започнаха работа? Какъ прекараха апостолитѣ сѣботата? Дѣян. 16, 12, 13.

2. Кой е споменатъ като резултатъ на Павловата проповѣдь въ онази сѣботата? Стихъ 14.

3. Какво гостоприемство показа тя спремо апостолитѣ? Стихъ 15.

4. Какъ се опита неприятеля да препятствува работата въ Филипи? Какъ изгони Павелъ духа? Какъвъ бѣше резултатъ? Стихове 16—18.

5. Какво сториха господаритѣ на слугинята съ Павла и Сила? Стихове 19—21.

Забележка. — „Първото езическо гонение, както това, което стана по късно въ Ефесъ (Дѣян. 19, 25—27) бѣше отъ завистъ. (Сравни I Тим. 6, 9, 10) Както за Гергенезцитѣ, (Мат. 8, 28—34) така и за тѣзи господари загубата на печалба бѣше отъ много по-големо значение отколкото спасението на една душа“

6. Какво правеше народа при този случай? Какъ показаха началницитѣ своето незадоволство? Каква заповѣдь се издаде? Стихъ 22.

Забележка. „Възбужденъ народа се трупаше срещу апостолитѣ. Лошъ духъ, владѣеше всредъ народа и управницитѣ, които разкъсаха дрехитѣ на апостолитѣ заповѣдаха да бждатъ бити“.

7. Колко строго се отнесоха спрѣмо апостолитѣ? Какво направиха тогава съ тѣхъ? Стихове 23, 24.

Забележка. — „Апостолитѣ страдаха много, защото бѣха оставени въ едно много болезнено състояние, но тѣ не роптаеха. Въмѣсто това, намирашитѣ се въ най-дълбоката тъмнина и пустота на затвора се окуражиха единъ другъ съ думи на молитва и пѣеха хвала къмъ Господа, загдето тѣ бѣха намѣрени достойни да страдатъ заради него. Сърцата имъ бѣха радостни и изпълнени съ дълбока любовь за дѣлото на своя Спасителъ. Павелъ мислѣше за гоненията които той е вършилъ срещу Хрестовитѣ ученици и той се радваше че очитѣ му се отвориха за да виждатъ и сърцето—за да чувствуваша силата на славнитѣ истини, които нѣкога той преследваше“.

8. Какъвъ необикновенъ звукъ събуди затворницитѣ посредъ нощъ? Стихъ 25.

Забележка. — „Вътръшната радост на християнина е по-голяма отъ външнитѣ трудности; молбата му, дори и въ най-големитѣ трудности трѣбва винаги да бжде хвала. (Филип. 4, 6; Кол. 4, 2; 1 Солун. 5, 18).

9. Какъвъ бѣше отговора на среднощната молитва и хвала на апостолитѣ? Стихъ 26.

Забележка. „За какво се молеха тѣзи мисионери, ние не знаемъ. Може би да е било за освобождение отъ мжкитѣ, както би било правилно, но ние не се съмнѣваме, че усърдната имъ молба бѣше Богъ да увенчае дѣлото си съ успѣхъ чрезъ тѣхното измъчване, за да могатъ църквитѣ да се утвърдятъ и много се обрнатъ отъ грѣховетѣ си. Какъ ще имъ бжде отговорено тѣ не знаеха нито се интересуваха да знаятъ. Отговоритѣ на молитвитѣ много често идватъ по най-неочаквани начини.“

10. Какво видѣ стражарътъ като се събуди отъ сънь? Какво се готвеше да направи? Стихъ 27.

Забележка. — Нѣма съмнѣние, че той не е чулъ пѣснитѣ, но се е събудилъ отъ земетресението.“ Сигурно той е спѣлъ на такова мѣсто, че съ единъ погледъ е можелъ да забележи дали тъмничнитѣ врати сж сигурни.“ Кембриджска библия.

„Римския законъ хвърляше наказанието на всѣки избѣгаль затворникъ върху стражара“.

11. Какъ бѣше предпазенъ стражара отъ изпълнението на бързата постѣпка? Стихъ 28.

Забележка. — „Въ дълбоката си горестъ, стражара реши че е по-добре да умре отъ собствената си ржка, отколкото да бжде най-жестоко убитъ. Извадилъ мечъ си, той се готвеше да се убие когато гласа на Павла произнесе радостнитѣ думи: „Не струвай никакое зло на себе си, защото ние всички сме тука“. Всѣки бѣше на мѣстото си.

12. Какво побърза стражарътъ да стори? Какъвъ сериозенъ въпросъ зададе той? Стихове 29, 30.

13. Съ кои думи ума на стражара бѣше обрнатъ къмъ Спасителя? Какво влияние причиниха думитѣ на Павла върху стражара и семейството му? Стихове 31—34.

14. Каква заповѣдъ дадохъ войводитѣ на палач-

ницитѣ на следующата сутринь? Когато това се извести на Павла какво отговори той? Стихове 35—37.

Забележка. Апостолитѣ бѣха римски жители. Незаконно бѣше да затворишъ единъ римлянинъ или да го лишишъ отъ свобода безъ да го сждишъ. Павелъ и Сила бѣха публично затворени и тѣ отказаха да бждатъ освободени тайно, бѣзъ нѣкакво обяснение отъ страна на войводитѣ.

15. Защо магистраторитѣ се уплашиха когато чуа отговора на Павла? Какво сториха тѣ? Стихове 38, 39.

Забележка. „Когато на войводитѣ съобщиха думитѣ на Павла тѣ се объркаха отъ страхъ, защото мислѣха, че апостолитѣ ще се оплачатъ на императора. Отидоха веднага въ затвора и се извиниха на Павла и Сила за несправедливостъта и жестокоститѣ, напавени тѣмъ и лично ги изведоха отъ затвора, молейки имъ се да излѣзатъ отъ града“.

16. Какво сториха апостолитѣ на прощалното събрание въ кжщата на Лидия? Стихъ 40.

17. Какво даде сила на Павла и Сила да говорятъ думи на утешение къмъ вѣрующитѣ въ кжщата на Лидия? II Кор. 1, 3—5.

Лично обсъждане.

Имамъ ли лична свръзка съ Господа и постоянно упование въ него че той ще ми дава побѣда надъ всѣка трудностъ, която се появи, какъвто бѣше случая съ Павла и Сила?

Уча ли се да се радвамъ въ Господа когато обстоятелствата сж трудни.

Кое ще ме направи способенъ да утешавамъ тѣзи които сж въ скръбъ?

Урокъ 10. Павелъ и Сила въ Солунъ и Берия

5 Мартъ, 1927.

Текстъ на урока: Деян. 17, 1—15.

Златенъ стихъ: Иоана 5, 39.

Въведение.

Следъ като Павелъ бѣ освободенъ отъ филипинския затворъ той почна пжтуване заедно съ Сила и Тимотея по великия римски пжтъ 33 мили до Амфи-

полисъ, близо до морския брегъ. Аполония бѣше 30 мили по-далечъ. Солунъ бѣше на разстояние 37 мили. Пътуването имъ бѣше около 100 мили и то на сѣвѣро-западна посока. Солунъ бѣше главния градъ на Македония въ днитѣ на Павла. Тукъ Павелъ проповѣдваше нѣколко седмици, но яви се тревога, която принуди мисионеригѣ да се прѣснатъ.

Излѣзълъ отъ Солунъ, Павелъ отиде 60 мили на югозападъ на пътъ къмъ Гърция, въ единъ градъ нареченъ Берия. Много юдеи и гърци тукъ, а особено много видни дами, както въ Солунъ станаха ученици.

Разпределение за ежедневно обучение.

1) Прочети „Въведението“ и текста на урока. Повтаряй златния стихъ всѣки день.

2) Изучи 1—4 въпроси и забележките.

3) Изучи 5—8 въпроси и забележките.

4) Изучи 9—11 въпроси и забележките.

5) Изучи 12—14 въпроси и забележките.

6) Повтори урока като всѣки членъ на семейството взима участие. Вижъ щото по-младитѣ членове да разбератъ слѣднитѣ точки:

Павелъ „се разговаряше съ тѣхъ отъ писанията“.

„Откриваше и доказваше“.

„Присъединиха се съ Павла и Сила“.

„Обърнаха свѣта наопаки“.

„Взеха поржчителство отъ Ясона“.

7) Повтори урока като задавашъ въпроси. Разгледай въпроситѣ отъ „лично обсъждане“.

Урокътъ.

1) Кой важенъ градъ посетиха Павелъ и Сила? Деян. 17, 1.

Забележка: — „Слѣдъ като бѣха така безсрамно третираны въ Филипи (1 Солун. 2, 2), Павелъ отиде въ Солунъ, главния градъ на провинцията и центъръ съ голѣмо влѣяние (1 Солун. 1, 8). Въ това голѣмо пристанище имаше най-малко една синагога. И три седмици апостолитѣ се разговаряха отъ писанията за главнитѣ точки на вѣстята (1 Кор. 15, 3), че трѣбваше Христосъ да пострада и да възкрѣсне отъ мъртвитѣ и че този Исусъ . . . е Христосъ (Деян. 17, 3, Нѣкой юдеи повѣрваха а и нѣкои отъ боязливитѣ гърци

включвайки нѣколкото отъ ржководящитѣ жени. Имаше успѣшна работа между онѣзи, които се обърнаха право отъ служба на идоли къмъ служене на живия и истинския Господъ.

2. Какъвъ обикновенъ обичай последва Павелъ въ сжбота? Стихъ 2.

Забележка: — Павелъ пазеше седмия день като сжбота. Забележи грижливото му пазене както е докладвано въ Деяния 17, 2; 18, 4 и ученето му за второто идване на Христа въ 1 Солуняномъ 4, 16.

3. Каква бѣше темата на Павловата проповѣдь къмъ Солунянитѣ? Стихъ 3.

Забележка: — Павелъ изясни пророчествата на стария заветъ относящи се до Месия и доказването на пророчествата въ живота и учението на Христа. Той изясни това на всички слушатели, на които този предметъ би станалъ очевиденъ.

4. Какъвъ бѣше резултата на апостолската работа въ Солунъ? Стихъ 4.

5. Каква опозиция и защо я направиха юдеитѣ? Стихъ 5.

Забележка: — „Тѣзи юдеи бѣха въ немилость предъ римлянитѣ, защото неотдавна тѣ бѣха вдигнали едно въстание въ митрополията не много време преди това. На тѣхъ гледаха съ подозрение и свободата имъ бѣше до известна степенъ ограничена. Сега тѣ имаха случай да се възползуватъ отъ обстоятелствата и подобрятъ положението си, като хвърлятъ безчестие на апостолитѣ и вѣрующитѣ християни.

„Затова юдеитѣ разпрѣснаха, че водителитѣ на новата доктрина вършиха бунтъ между народа. Тѣ коварно прѣскаха фалшиви слухове и нападнаха заедно съ тълпата кжщата на Ясона. временния домъ на апостолитѣ. Това тѣ направиха отъ яростъ. Приличаха повече на диви животни, отколкото на човѣци“.

6. Като не намѣриха апостолитѣ, кого повлекоха юдеитѣ? Стихъ 6.

Забележка: — „Когато влѣзоха въ кжщата тѣ не намѣриха апостолитѣ тамъ. Приятели, които предугаждаха, какво може да се случи ги изведоха извънъ града и тѣ заминаха за Береня. Луди въ разочарованието си за ненамирането на Павла и Сила, тѣ повличатъ Ясона и братята му къмъ градоначалницитѣ“.

7. Въ какво обвиниха апостолитѣ? Стихъ 7.

Забележка: — „Завистъта на юдеитѣ бѣше главно за загубата на тѣхнитѣ вѣрующи, въ сѣюзъ съ тѣлпата на пазаря тѣ искаха да спорятъ още веднажъ работата между езичниците. Вината хвърлена върху тѣхъ бѣше много сериозна, защото тѣ бѣха представени не само като опасни за обществения редъ, но и за императора. Въ Солунъ Павеловата работа — проповѣдването на евангелието на Христа — истинския царъ на челоуѣчеството, бѣше представена като съперническа на императорската система“. Британска енциклопедия, 11 издание, статия „Павелъ“.

8. Какво влияние оказа това на хората? Стихове 8,9.

9. Избавени отъ яростъта на неприятелитѣ си, къде отидоха следъ това апостолитѣ? Стихъ 10.

Забележка: „Юдеитѣ се радваха на това, което бѣха сторили. Защото като се бѣха повдигнали срещу християнитѣ тѣ спечелиха доверието на управителитѣ и си възвърнаха честъта на вѣрни граждани, а въ сѣщото време тѣ отправиха злобата на управителитѣ върху апостолитѣ и прехвърлиха подозрението което лежеше до тогава надъ тѣхъ върху обърнатитѣ християни“. „Духъ на пророчество“.

10. Какъвъ характеръ имаха Берянитѣ? Стихъ 11.

Забележка: „Умоветѣ на Берянитѣ не бѣха затжпени съ предразсѣдци. Тѣ признаха вѣрностъта на доктринитѣ проповѣдвани отъ апостолитѣ. . . . Ако, сега при последнитѣ сцени на земната история, тѣзи на които се извѣстява истината биха слѣдвали примѣра на Берянитѣ и биха излѣдвали писанията всекидневно за да сравнятъ извѣстията които имъ се даватъ, тогава днесъ щѣше да има голѣмо число честни и вѣрни на предписанията на Божия законъ, каквито сега сж само малко. Но когато се проповѣдватъ непопулярнитѣ библейски истини, много отказватъ да ги провѣрятъ макаръ да не сж способни да отхвърлятъ яснитѣ учения на библията, тѣ не желаятъ да я изучаватъ. Нѣкои говорятъ, че даже и ако тѣзи доктрини сж вѣрни, не е важно дали тѣ ще приематъ свѣтлината или не. Тѣ вѣрватъ въ баснитѣ, които неприятеля имъ дава за да ги отстрани отъ истината Така тѣхнитѣ умове се заслепяватъ и тѣ се отдѣлятъ отъ небето“. „Деяния на апостолитѣ“.

11. Какви различни класи сж спомѣнати че сж приели евангелието? Стихъ 12.

12. Кои направиха отново една голѣма опозиция? Стихъ 13.

Забележка: „Павелъ и Сила избѣгаха презъ нощта и започнаха работа въ Берия, единъ малкъ градъ въ Тесалия, съ надежда да се върнатъ когато вълнението утихне. Но Солунскитѣ юдеи — интриганти започнаха да прѣскаатъ старитѣ обвинения и Павелъ трѣбваше да напусне града и отиде най-първо на крайбрежието (където той намисли да посети тайно Солунянитѣ, I Солун. 2, 18; 3, 5) а послѣ на Атинското море“ — Британска енциклопедия.

13. Какво направиха братята за да спасятъ Павла? Стихъ 14.

14. Какво извѣстие прати Павелъ до Берия съ тѣзи, които го придружаваха до Атина? Стихъ 15.

Забележка. — „Като достигнаха Атина, апостола изпрати берянскитѣ братя съ извѣстие до Сила и Тимотея да дойдатъ веднага при него. Тимотей бѣше дошълъ въ Берия преди Павловото отпътуване и заедно съ Сила бѣше останалъ тамъ за да продължи работата, която бѣше започнала така добре тамъ и да насърчава вѣрующитѣ въ принципитѣ на вѣрата.“ „Деянията на апостолитѣ.“

Лично обсъждане.

Бихъ ли познавалъ по-много „страданията за Христа“ и бихъ ли се радвалъ по-малко на „свѣтовното приятие“, ако моя животъ бѣше така свързанъ въ Христовата служба както на Павла, Сила и Тимотея?

Считамъ ли библията, като основа на вѣрата ми, както вършеха това Берянитѣ?

Защо Павелъ не се обезкуражаваше отъ постояннитѣ гонения?

Урокъ 11. — Павелъ въ Атина.

12 Мартъ, 1927.

Текстъ на урока: Деян. 17, 16—34.

Златенъ текстъ: Деян. 17, 25.

Въведение.

Мѣсто: Атина, столицата на Атика въ Гърция, най-големия центъръ въ свѣта на литература и изкуство. Наречена бѣше така отъ Атина индентична на римската богиня Минерва, и бѣше откритъ отъ Кекропсъ въ 1556 год. пр. Хр.

„Името на Атина бѣше синонимъ на най-изящнитѣ изкуства и основно изучаване на философията. Въ Атина царуваше човѣшката мъдрость. Всички следващи поколения и цивилизовани нации признаваха интелектуалното ѣ върховенство. Атина бѣше майката на изящнитѣ изкуства, покровителката на поезията, изнамѣрителката на философскитѣ системи. Тя е родила всички гении въ всѣки отдѣлъ на литературата и изкуството. — Peloubet.

Разпределение за ежедневно изучаване.

1. Прочети въведението и текста на урока. Повтаряй златния стихъ всѣки день.

2. Проследи на картата второто мисионско пътуване на Павла до кждето сме го изучили. Изучи 1—5 въпроси и забележкитѣ.

3. Изучи 6—8 въпроси и забележкитѣ.

4. Изучи 9—14 въпроси и забележкитѣ.

5. Изучи 15—18 въпроси и забележкитѣ.

6. Събери Павловитѣ доказателства за истинския Господъ, както той го е представилъ предъ Атинцитѣ.

7. Повтори урока, като задавашъ въпроси. Разгледай въпроситѣ отъ „лично обсъждане“.

Урокътъ

1. Какво раздражаваше духътъ на Павла въ Атина? Дѣяния 17, 16.

Забележка: — Казано е, че Атина притежаваше повече отъ три хиляди статуи, по-големата частъ отъ които бѣха на езически богове. Въ една улица предъ всѣка кжца имаше по единъ стълбъ, на който стоеше

статуята на бога Хермесъ. Всѣка порта и веранда имаше свой богъ, който я покровителствувахе. Единъ римски поетъ е казалъ саркастически: „Въ Атина по-лесно е да намѣришъ богове, отколкото чловѣци“.

2. Какъ използва Павелъ случаетъ, които му се даваха? Стихъ 17.

Забележка: — Павелъ започна да проповѣдва на юдеитъ въ синагогата и на събранитъ хора на пазаря.

3. За кого го считаха, когато той проповѣдваше и възкресението? Стихъ 18.

Забележка: — Силата на Павловитъ думи привлякоха вниманието на Епикурейцитъ и Стоицитъ, които бѣха водителитъ на философията и Атинската религия.

4. Какво предложиха тѣ на Павла? Стихове 19, 20,

Забележка: — „Следъ като разискваха съ тѣхъ за известно време, тѣ му предложиха да остави куриозната и събралата се на пазаря тълпа, което мѣсто не бѣше арена за прение. За приличието и на дветъ партии, и за да му дадатъ добри слушатели, тѣ го заведоха предъ стълбитъ на аеропага „хълмъ на Марса“ до платформата на върха му, където се бѣха събрали „най-благородната кръвъ“ на Атина, първитъ политически мъже, първитъ оратори, първитъ философи, най-великата свита не само на Атина, но и на цѣла Гърция и наистина на цѣлия свѣтъ. Въ тази преграда Сократъ бѣше представенъ предъ сждъ и осжденъ за нововъвеждане на нова религия. Тука Павелъ бѣше приетъ да говори отъ трибуната на единъ истински палатъ, където и говорителитъ и слушателитъ бѣха свободни отъ мушение.“

5. Каква характеристика се дава на хората отъ Атина? Стихъ 21.

6. Какво наблюдение е правилъ Павелъ когато е обикалялъ града? Стихъ 22.

7. На кой фактъ обърна той вниманието имъ, за да отправи умоветъ имъ къмъ истинския Господъ? Стихъ 23.

Забележка. — „Народа тогава, както язичниците сега, принасяха жертви на боговетъ за да ги омилостивятъ и ги опазятъ да не би тѣ да имъ изпратятъ трудности. Понеже божеството можеше да ги накаже, ако тѣ не хаятъ въ служенето имъ или желанията за благословения не ще се послушатъ, тѣ не само гра-

диха олтари предъ всички богове, които познаваха, но като се надѣваха че могат да пропуснатъ нѣкого, тѣ съграждаха олтари и на нѣкои други богове, които може би сѣществуватъ, а имъ сѣ непознати"—Peloubet.

8. За коя отличителна черта на Господа апелира апостола? Стихъ 24.

Забележка. — Презъ цѣлата библия истинския Господъ ни се показва като създателъ на небето и земята (Вижъ Иерем. 10, 10—12; Псаломъ 95, 5 Иерем. 32, 17; 51, 15; Деян. 4, 24; 14, 15).

9. Какъвъ видъ служене не се приема отъ Господа? Стихъ 25.

10. Каква велика истина обясни Павелъ? Какво е било определено още въ начало? Стихъ 26.

11. Какво е божественото мнение за сѣществването на народитѣ? Стихъ 27.

Забележка. — Намѣрението на божественото провидение за народитѣ, както и за индивидитѣ е да ги доведе до познанието на вѣрния Господарь.

„Гръцкия преводъ на думата „напипали“ означава действието на единъ слѣпецъ, който търси това, което копнѣе да намѣри.“

12. Колко зависими сѣ всички хора отъ Господа? Кои Павелъ цитира като авторитети за думитѣ му? Стихъ 28.

Забележка. — Единъ забележителенъ фактъ е, че Павелъ съ всичката си ученостъ и познание на гръцката литература и философия, споменава само два цитата отъ подобенъ родъ въ всичкитѣ си писания. (Вижъ Титу 1, 12).

12. Какво заключение направи апостола за служене на идоли? Стихъ 29.

14. Що каза той за покаянието? Стихъ 30.

15. На какво важно събитие обърна той вниманието на слушателитѣ? Стихъ 31.

Забележка. — Възкресението на Исуса увѣри свѣта въ Христа, защото 1) то доказа, че Христосъ бѣше синъ Божий. 2) то доказа, че учението му бѣше вѣрно, часть отъ което е, че ще сѣди свѣта. 3) то доказа възкресението на умрелитѣ и живота следъ смъртѣта, безъ което не може да има сѣдъ.“ — Peloubet.

16. Какъ бѣше възприето учението за възкресението? Стихъ 32.

Забележка — „Доста вероятно е, че при зачекването на този въпросъ, апостолската речъ бѣше спрѣна, преди да бѣше завършена. До когато Павелъ говореше за философия макаръ и малко нова, тѣ можеха да слушатъ, тѣ слушаха дори когато той говореше за задълженията имъ. Доктрината обаче за възкресението бѣше твърде странна и твърде лична. Тя не само не бѣше противоречива на ученията и философията, но тя критикуваше живота имъ. Тѣ трѣбваше или да се покаятъ, или трѣбваше да откажатъ да върватъ въ тази истина. Тѣ не искаха да се покаятъ; затова тѣ или се подиграваха или разискваха работата. Но все пакъ имаше нѣколко вървачи; и речъта на Павла не бѣше безъ никакво влияние.

17. Какъвъ бѣше резултата отъ речъта на Павла въ аеропага „Хълмъ на Марса“? Стихъ 33, 34.

18. Какъвъ урокъ научи апостола отъ тази опитностъ? I Кор. 2, 1—4.

Забележка: „При проповѣдването на словото въ Коринтъ, апостола слѣдваше единъ съвсемъ другъ методъ, отъ този съ който си послужи въ Атина. И на дветѣ мѣста той се погрижи да приспособи стила си съ характера на своитѣ слушатели; той посрещаше логика съ логика, знание съ знание, философия съ философия. Когато си мислеше за времето прекарано въ Атина и малкото само плодъ, той реши да следва другъ планъ на работа въ Коринтъ. Тукъ той трѣбваше да привлече вниманието на небрежливитѣ и индиферентнитѣ. Той реши да премхне сложнитѣ доказателства и ризисквания и да „не знае нищо“ между Коринтянитѣ „освенъ Исуса Христа и разпятието му“. „Той ще имъ проповѣдва не съ думи убѣдителни отъ човѣческа мъдростъ но съ доказателство отъ духъ и отъ сила“. „Деян. на апостолитѣ“.

Лично обсъждане.

Всичката мъдростъ на свѣта е „безумство предъ Господа“. Човѣческата мъдростъ отдалечава отъ Христа, въ който „сж скрити всичкитѣ сжкровища на мъдростъ и знание“ и завлича мъже и жени въ пороци и развала.

Мога ли азъ да притежавамъ много свѣтска мжд-
рость и да не познавамъ истинския Господъ?

Близко ли е Господъ при тѣзи, които не го поз-
наватъ?

Урокъ 12 — Павелъ въ Коринтъ. Край на второто мисионско пѣтуване на Павла.

19 Мартъ 1927.

Текстъ на урока: Деян. 18, 1—22.

Златенъ стихъ: Деян. 18, 10.

Въведение.

Като остави Атина, Павелъ отиде въ Коринтъ, столицата на римската провинция Ахая. Вѣроятно той е направилъ пѣтуването по море. Този градъ бѣше толкова отдаденъ на злото, че „нечестивъ като Коринтъ“ бѣше станало пословица. Павелъ остана въ Коринтъ една и половина година. Следъ това той отиде въ Ефесъ, докосна Кесария, после Ерусалимъ, върна се въ Антиохия Сирийска, мѣстото на неговото ржкополагане. Така Павелъ завърши второто си мисионско пѣтуване.

Разпредѣление за ежедневно изучаване.

1. Прочети „Въведението“ и текста на урока. Повтаряй златния стихъ всѣки день.
2. Изучи 1—5 въпроси и забележките.
- 3) Изучи 6—8 въпроси и забележките.
- 4) Изучи 9—11 въпроситѣ и забележките.
- 5) Изучи 12—14 въпроси и забележките. Повтори второто мисионско пѣтуване отъ Антиохия до Филипи на картата като забележишъ по-важнитѣ случки въ всѣко мѣсто.
- 6) Завърши изучаването на пѣтуването по картата, като го проследишъ отъ Филипи до Антиохия и споменешъ по-главнитѣ случки въ всѣко мѣсто.
- 7) Повтори урока като питашъ въпроси. Разгледай въпроситѣ отъ „лично обсъждане“

Урокътъ

- 1) Слѣдъ опитността си въ Атина, къде отиде Павелъ? Деян. 18, 1.

2) Кого срещна Павелъ въ Коринтъ като съучастникъ въ християнството? Стихъ 2.

Забележка. — „Между юдеитѣ, които живѣха въ Коринтъ бѣха и Акила и Прискила, които по-късно станаха усърдни работници за Христа. Като се запозна съ характера на тѣзи личности, Павелъ остана при тѣхъ.“ — „Деян. на апостолитѣ.“

3) Каква обща работа вършеха тѣ? Стихъ 3.

Забележка — „Павелъ, слѣдъ вършене на чудеса, стоеше въ работилницата си въ Коринтъ и шиеше мещина съ ржцете си; ангелитѣ го пазеха съ любовъ, а дяволитѣ се страхуваха отъ него“. Така Павелъ се прекранваше въ Ефесъ. (Вижъ Деян. 20, 34),

4) Какъвъ бѣше обичая (Деян. 17, 2) на Павла въ сжбота? Стихъ 4.

5) Какво бѣше Павловото свидѣтелство къмъ юдеитѣ въ Коринтъ? Каква сериозна декларация направи той тогава? Стихове 5, 6.

Забележка. — „Думата „противеха“ показва една много сериозна опозиция каквато има само на бойното поле. Това бѣше една организирана опозиция.“ — Кембриджска библия.

„Много силната съпротива на юдеитѣ безпорно се е почнала поради усърдната работа на Павла слѣдъ пристигането на Сила и Тимотея, когато той се утѣсняваше духомъ и свидѣтелствуваше.“

6) Като не му се позволи да говори повече въ синагогата кжде продължи Павелъ поученията си? Стихъ 7

Забележка. — Павелъ си отиде отъ синагогата (стихъ 4), но не и отъ града и отъ кжщата на Акила. Той използва кжщата на Юста за поучение и богослужение. Ние можемъ да предполагаме, че той още живѣеше съ Акила и Прискила.

7. Освенъ многото Коринтяни, кой началникъ на съборището прие евангелието. Стихъ 8.

8. Какво успокоително увѣрение се прати на Павла въ едно нощно видение? Стихове 9, 10.

Забележка. — „Оригиналната библия наемква, че Павелъ бѣше започналъ да се отчайва.“ Riddle.

„Той чувствуваше видимия неуспѣхъ и сравнителна изолуираностъ.“

Обърнатитѣ му бѣха главно отъ робската класа или отъ класата на освободенитѣ роби. а тѣзи, които

имаха култура като неговата бѣха бавни за приемане на проповѣдта му (1 Кор. 1, 26, 27).

А той продължаваше да се прехранва съ ржцетѣ си. Противящитѣ се юдеи, можеха всѣки часъ да избухнатъ въ бѣсна яростъ и нагласенъ заговоръ за убийство. Изкушението въ такѣвъ моментъ за човѣшката слабостъ бѣше да попаднешъ въ мълчание когато думитѣ изглеждатъ безплодни. Затова послѣдва заповѣдта: „Говори и да не млъкнешъ“. — Plumptre.

9. Когато Галионъ стана управителъ, каква жестока оппозиция направиха Юдеитѣ срещу Павла? Стихове 12, 13.

Забележка. — „Успѣха, който Павелъ доби въ проповѣдта на Христа, подигна невѣроуштитѣ Юдеи къмъ по-жестоката оппозиция. Тѣ станаха като единъ човѣкъ, „подигнаха се единодушно върхъ Павла и го доведоха на сѣдовището“ предъ Галиона, който бѣше проконсулъ на Ахая. Тѣ се надѣваха, че авторитетитѣ, ще се съгласятъ съ тѣхъ, и съ високи, ядосани гласове ще произнесатъ присѣдата си срещу апостола като кажатъ: този убеждава човѣците на богопочитание несъгласно съ закона“. „Деян. на апостолитѣ“.

10. Какъ отговори Галионъ човѣкъ честенъ за случая, преди даже Павелъ да бѣше казалъ нѣщо? Стихове 14 — 16.

Забележка. — „Галионъ честенъ човѣкъ отказа да възприеме просбата на завистнитѣ интриганти — Юдеи. Той чу тѣхнитѣ осжждания, но не имъ обърна внимание. Когато Павелъ се приготви да говори за да се защити, Галионъ му каза, че не е нужно“.

11. Какъ се отнесоха гърцитѣ спрѣмо Состена, който бѣше на мѣстото на добрия Кристъ? Какъ се показва още любовта на Галиона спрѣмо Павла? Стихъ 17.

Забележка. — „За пръвъ пжтъ при работата си въ Европа Павелъ видѣ тълпата да се обърне на негова страна: предъ очитѣ на проконсула и безъ намѣсата му тълпата жесоко биеше най-лошия противникъ на апостола“.

12. Следъ като прекара една година и половина въ Коринтъ, къде отиде Павелъ? Кой го придружи до Ефесъ? Стихъ 18.

13. Защо той не прие поканата да остане по-

дълго въ Ефесъ? Кого остави той въ Ефесъ за да задоволи породилия се интересъ. Стихове 19. 20, 21.

Забележка — Павловия планъ да посети Ерусалимъ го караше да остави вѣрующитѣ, но той имъ обеща да се върне при тѣхъ, „Ако Господъ иска“. Акила и Прискила го придружиха до Ефесъ и той ги остави да продължатъ работата, която бѣше започналъ.

14. Какъ завърши Павелъ второто си миссионско пътуване? Стихъ 22

Забележка — Като почна отъ Антиохия Сирийска, Павелъ тръгна презъ планинитѣ и посети църквитѣ въ Силичия и Галатия. Специално споменуване се прави за второто му посещение въ Дервия и Листра.

Когато търсеше да отиде на северъ въ Мизия и Витания той биде възпренъ отъ духа и най-послѣ отиде въ Троя.

Въ Троя му се даде видението за македонца молящъ се за помощъ. Тогава Павелъ и приятелитѣ му отиватъ въ Филипи.

Отъ Филипи Павелъ отиде въ Солунъ, а тогава въ Берия, после въ Атина, после въ Коринтъ.

Отъ Коринтъ той отиде въ Ефесъ, но не остана тамъ понеже желаше да посети празника на пасхата въ Ерусалимъ.

Като остави Ефесъ той отплува за Кесария, послѣ отиде въ Ерусалимъ и съ върна въ Антиохия Сирийска.

Лично обсъждане.

Ако ние сме прави предъ Господа не трѣбва да се страхуваме какво челоуеци могатъ да ни направятъ.

Честно е да работимъ съ ржцете си.

Урокъ 13 — Повторение.

26 Мартъ, 1927.

Текстъ на урока: Деян. 9, 23 до 18, 22.

Разпредѣление за ежедневно изучаване.

1. Изучи въпроситѣ обгръцайки Деян. 9, 23—43 и Деян. 10. Децата могатъ да разправятъ за бѣгството на Павла отъ Дамаксъ.

2. Изучи въпроситѣ обгръцайки Деян. 11 и 12. Децата могатъ да разправятъ за избавлението на Павла отъ затвора.

3. Изучи въпроситѣ обгръщайки Деян. 13 и 14. Децата могат да разправятъ за Елима и за изцѣрването на хромия въ Листра.

4. Изучи въпроситѣ обгръщайки Деян. 16, 12—40 и 17, 1—15. Децата могат да разкажатъ за това, което се случи въ Филипи.

5. Изучи въпроситѣ отъ Деян. 17, 16—34. Децата могат да разправятъ за Павловата проповѣдь въ Атина.

6. Изучи въпроситѣ отъ Деян. 18, 1—22. Децата могат да разправятъ за Павловата работа въ Коринтъ.

Савелъ въ Дамаскъ; Проповедничеството на Петра.

Деян. 9, 23—43.

Какво накара Савла да напусне Дамаскъ?

Каква опитностъ го чакаше въ Ерусалимъ? На кое мѣсто бѣше изпратенъ? Какви чудеса станаха чрезъ Петра?

Евангелието пратено на езичниците.

Кой бѣше Корнеалий? Какво му бѣше съобщено чрезъ ангелъ? Какъ бѣше подготвилъ Господъ Петра за да приеме Корнелиевитѣ пратеници? На кого проповѣдваше Петъръ когато достигна въ дома на Корнелия? Каква чудесна опитностъ направиха тѣ?

Петъръ разказва опитността си съ езичниците; евангелието достига Антиохия.

Деян. 11.

Какво се изискваше отъ Петра, когато достигна Ерусалимъ? Слѣдъ като Петъръ докладва опитноститѣ си въ Кесария, какво заключение направиха Юдеитѣ вѣрующи? Каква велика епоха се започна отъ Господа като изпълнение на заповѣдта му до неговитѣ апостоли да отидатъ по цѣлия свѣтъ? Какъ се занесе евангелието въ Антиохия Сирийска? Кой работи покъсно въ Антиохия? Съ какъвъ успѣхъ?

Смъртта на Якова; Избавлението на Петра отъ затвора.

Деян. 12.

Какъ мжчеше Иродъ църквата по онова време? Колко строго бѣше заповѣдъ Петъръ? Какъ бѣше изба-

венъ той? Каква сѣдба постигна Ирода?

Савелъ и Варнава изпратени като мисионери.

Деян. 13.

Съ чия заповѣдь бѣха изпратени Савелъ и Варнава? Кѣдѣ отидоха тѣ най-напредъ? Като се съпротивляваше на евангелието, каква сѣдба постигна Елима, магесника? Какъвъ бѣше резултата отъ първата Павлова публична речъ, въ Антихия Писидийска, много подобна на послѣдното свидѣтелство на Стефана? При кои обстоятелства апостолитѣ оставиха града?

Павелъ и Варнава въ Икония, Листра и Дервия.

Деян. 14.

Като резултатъ на говоренето на истината въ Икония какво стана? Защо тѣ напуснаха Икония? Какво забележително чудо стана въ Листра?

Какво бѣха предприели хората да направятъ поради чудото? Какво имъ каза Павелъ? Въ кой другъ градъ отидоха тѣ после? Отъ Дервия на кое мѣсто, се върнаха съ което допълниха първото си мисионско пжтуване.

Ерусалимския съборъ; Второто мисионско пжтуване на Павла.

Деян. 15 до 16, 13.

Какъвъ споръ се вдигна въ Антиохийската църква? Какъ се разреши? Отъ Антиохия кой градъ пръвъ презъ земи посетиха Павелъ и Сила? Като достигнаха Листра отново; кого призова Павелъ като другъ съработникъ въ евангелската работа? Какво накара братята да влѣзатъ въ Македония?

Павелъ и Сила въ Филипи.

Деян. 16, 12—40.

Какъ започнаха Павелъ и Сила работата си въ Европа, въ Филипи? Какво ги доведе до затворъ? Опиши тѣхното избавление?

Деян. 17, 1—5

Каква опитность чакаше апостолитѣ въ Солунъ? Въ Берия?

Павелъ въ Атина,

Дѣян. 17, 16—34.

Въ кое забѣлѣжително мѣсто бѣше заведенъ Павелъ? На коя истина наблѣгна той въ опита си да обърне народа отъ идолитѣ имъ до служене на истинския Господь? Споменаването на коя нова евангелка вѣсть тури край на Павловата речъ?

Павелъ въ Коринтъ Край на Второто Мисионско пжтуване.

Дѣян. 18, 1—22.

Кагато напусна Атина, кжде отиде Павелъ? Въ преки опозицията какъ бѣха насърдчени апостолитѣ да останатъ въ Коринтъ? Каква побѣда за евангелието бѣше спечелена предъ Галионъ, римския управникъ? Коя църква посети Павелъ, като се връщаше въ Антиохия и завърши по този начинъ второто си мисионско пжтуване?

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА-ШУМЕН